

a mida que impotent comproves que la gent no està dispossada a fer dels Xics de Granollers una colla de castells de set, aquesta colla que un dia semblava menjar-se el món, el món se l'està menjant a ella.

És molt trist veure com la gent que era a la Porxada ajudant a la colla, i que va participar del sopar, mai més l'hem tornat a veure al costat nostre, és molt trist veure que les ganes de fer castells s'han anat esvaïnt en les últimes actuacions, demostrant un nivell mediocre i un poc nervi a l'hora de fer castells (quatre de set de Terrassa).

Suposo que els de la tècnica no en sabem massa, potser hauríem de dedicar-nos a vendre pipes, l'únic que sé és que intentem fer-ho ho el millor possible. Ens fem el castell nostre, per patir-lo, per treballar-lo, com tota la colla va fer a la Porxada. Però malament si només els de la tècnica ens fem el castell nostre, el resultat ja hem vist quin era a les actuacions, la gent no se'ls fa seus, no els va patir, i per tant els va treballar només per inèrcia, o perquè mira...

Ha arribat un punt que si la gent de la colla no agafa més consciència de venir als assatjos, de callar, d'escoltar, d'aprendre a fer castells, de patir, de conscienciar-se de què no som una colla de castells de sis, sinó que hem de ser una colla de castells de set, els quals requereixen molt més nervi i moltes més ganes de fer castells.

Els qui no estiguin disposats a patir i a fotre canya, millor que se n'abstengui.

Potser sí que fer castells de set és una fantasia, o potser sí que és un somni molt maco del qual hem despertat, jo sincerament crec que no, crec que el quatre de set es pot tornar a fer, però hem de ser més, més gent que es faci els castells seus, que no vingui d'excursió a la colla, sinó que vingui a fer els millors castells de la colla, fagi fred, calor, tingui son o no, igualment que venir als assatjos, perquè els assatjos són el reflex de les actuacions. Per això cal un compromís per parts de tots, perquè les coses no es fan a mitges, si les comences t'hi fots a totes i els castells requereixen assatjos, necessiten gent que s'hi foti a totes; és un compromís difícil i dur, però necessari.

Entre tots farem de la colla de Granollers una colla de castells de set. Seria collunut.

Bernat Sala i Sagalés.

LA TEMPORADA PER UN FORAT

La temporada la vam començar amb una meravellosa torre de sis descarregada, la primera de la nostra història. En aquelles dates crec que la colla no li va saber donar la importància que es mereixia, potser perquè la tècnica no va saber comunicar-ho prou bé.

Després de la primera torre vam passar una temporada fent castells de sis, o millor dit fent el tres de sis i alguna torre de tant en tant. Semblava que la colla estigués adormida, que no hi haguessin ganes de superació, que ja estàvem bé amb el que teníem. Però de bé res. Portàvem un any i mig fent castells i encara no havíem fet ni el quatre de sis amb agulla, ni el tres per sota, ni el cinc de sis, i això sense parlar dels castells de set.

Primer 5 de 8 descarregat. Tarragona. Foto: Podall-Comas

Per la Festa Major la cosa es va animar una mica i vam aconseguir descarregar el quatre de sis amb agulla, amb certa facilitat, i dos intents de cinc de sis que ens van assegurar que a la pròxima el faríem. La Festa Major ens va donar certa moral per anar amb dignitat al concurs i afrontar la diada.

Després de la Festa Major i fins la diada la cosa estava prou clara, s'havia de fer el quatre de set, i per començar un quatre de sis net per Sants Metges. Un cop més la colla no va saber donar-li la importància corresponent.

Els assatjos continuaven sense pena ni glòria, recordem per exemple el divendres abans del concurs, la tècnica volia provar, evidentment, la pinya del quatre de set, però es va haver de fotre i ni tan sols es van poder fer proves del quatre de sis net.

El dia del concurs OH MIRACLE !!! tres autocars plens. Tothom ple de joia i alegria, però hi havia una pregunta clara, on era tota aquesta gent els dies d'assaig ? Amics meus, fer castells requereix entre altres coses un pel de sacrifici per l'esforç que realitzem i les hores que dediquem o que s'hi haurien de dedicar.

Però bé, continuem, un cop a la plaça de Braus, torre de sis CARREGADA!!! Què passa, la pinya, el tronc, la canalla, o potser una mica de cada? Seguim amb el concurs, OH MIRACLE!!! ja en portem dos en un dia, fem la primera prova

